

anh ta biết và sử dụng được bao nhiêu từ, mà điều quan trọng *duy nhất* chính là sức ảnh hưởng của những từ ngữ đó lên chính suy nghĩ của bản thân anh ta cũng như của người khác.

Có một điều rất cơ bản : *Chúng ta không suy nghĩ bằng từ hay ngữ, mà bằng hình ảnh.* Từ ngữ là nguyên liệu thô của suy nghĩ. Khi ta nói hay nghe, tâm trí - một công cụ tuyệt vời - sẽ tự động chuyển những từ ngữ thành hình ảnh. Mỗi từ, mỗi cụm từ sẽ giúp chúng ta vẽ ra từng bức tranh khác nhau. Nếu ai đó nói với bạn: “Jim mua một ngôi nhà mới to đẹp, khang trang lắm”, bức tranh mà bạn hình dung sẽ khác hẳn với bức tranh được vẽ ra trong đầu khi bạn nghe nói: “Jim mới mua một ngôi nhà gần trại gia súc”. Hàng loạt hình ảnh về sự vật hiện lên trong tâm trí chúng ta được vẽ từ chính những từ ngữ mà chúng ta dùng để gọi và miêu tả chúng.

Hãy xem xét sự việc theo hướng này. Khi bạn nói hay viết, theo một khía cạnh nào đó, bạn chính là người làm phim và chiếu nó vào tâm trí của người khác. Những hình ảnh bạn vẽ nên sẽ quyết định thái độ, phản ứng nơi người khác. Giả sử bạn nói với một nhóm người: “Tôi rất tiếc phải loan báo rằng chúng ta đã thất bại”. Những người này sẽ thấy gì? Ngay lập tức, trong tâm trí họ sẽ hiện lên tất cả nỗi buồn chán, thất vọng mà cụm từ “thất bại” mang lại. Nhưng nếu bạn nói “Còn có một cách làm khác mà tôi nghĩ sẽ hiệu quả”, họ sẽ cảm thấy được khuyến khích, động viên và sẵn sàng thử thêm lần nữa.

Giả sử bạn nói “Chúng ta đang thực sự đối mặt trước một vấn nạn”, khi ấy bạn đang vẽ ra bức tranh về một việc rất đối khó khăn, không dễ giải quyết trong tâm trí mọi người. Còn